

OKRESNÁ PROKURATÚRA KOŠICE I
Mojmírova 5, 041 47 Košice 1

Číslo: 1 Pv 377/24/8802-11
EEČ: 2-63-741-2025

Košice I 19.03.2025

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice I

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v Košiciach na ulici XXXXX č. 64 dňa 13. 08. 2024 v čase o 17:00 hod. sa vyhrážal XXXXX z Košíc slovami, že ju dobieje a zabije, čím u nej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie,

Okresnému úradu XXXXX, odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku,

pretože nejde o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného zboru XXXXX Sever (ďalej len "poverený príslušník"), vydaným pod sp. zn.: ORP-2345/SE-KE-2024, zo dňa 17. 09. 2024 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a následne uznesením povereného príslušníka, vydaným pod sp. zn.: ORP-2345/SE-KE-2024, zo dňa 06. 11. 2024, bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Obvinený spáchanie skutku poprel a k veci uviedol, že dňa 13. 08. 2024 bola u nich na návšteve kamarátka jeho priateľky - XXXXX, ktorá chcela doniesť ku nim domov psov, s čím obvinený nesúhlasil, na čo ho XXXXX Andrašíková chcela vyhodíť z jeho vlastného bytu. Obvinený jej preto povedal, nech je ticho a priateľke povedal, aby ju zobrala von z jeho bytu. Po celý čas ležal na posteli a nie je pravda, že na Viktóriu vybehol a nie je pravda ani to, že by jej chcel ublížiť.

Zo spáchania skutku je obvinený usvedčovaný výpoveďou poškodenej XXXXX, ktorá k veci uviedla, že dňa 13. 08. 2024 prišla s kamarátkou XXXXX ku nej domov, kde chcela priniesť pre Patríciaiho syna psov, čo započul Patríciain priateľ XXXXX, ktorý začal po nej kričať, že čo si myslí, že on sa bojí psov a začal sa jej vyhrážať, že ju dobije a zabije. Keby nebolo Patrície, ktorá sa postavila medzi nich, tak nevie, čo by sa stalo. Poškodená následne ušla z bytu, lebo Garbiel XXXXX bol v amoku a keďže vie, že pije alkohol a berie drogy, tak sa bála život a zdravie, a preto sa aj rozhodla podať trestné oznámenie.

Obvineného ho spáchania skutku usvedčuje aj svedkyňa incidentu, jeho bývalá priateľka – XXXXX, ktorá k veci uviedla, že dňa 13. 08. 2024 prišla so synom a kamarátkou XXXXX domov, kde sa nachádzal jej bývalý priateľ a otec jej syna XXXXX. XXXXX chcela doniesť do bytu psov pre jej syna, na čo XXXXX začal kričať, že chcú na neho pustiť psov, pričom ona sa mu snažila vysvetliť, že to tak nie je, no on dostal amok, snažil sa napadnúť kamarátku Viktóriu a kričal, že ju zabije. XXXXX sa zľakla, odišla z bytu a privolala políciu. Fyzicky jej zo strany XXXXX nebolo ublížené.

Súčasťou vyšetrovacieho spisu je aj odpis registra trestov obvineného a výpis z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky obvineného. V registri trestov má obvinený dva záznamy, oba za spáchanie trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, pričom obe odsúdenia už boli zahladené. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obvinený bol doposiaľ raz postihnutý za priestupok proti majetku, a to v roku 2018.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Objektom trestného činu nebezpečného vyhrážania sú medziľudské vzťahy medzi jednotlivými osobami, ako aj samotné neodňateľné právo každého, aby nebol predmetom vyhrážok.

Objektívna stránka prečinu nebezpečného vyhrážania spočíva vo vyhrážaní sa inému smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to môže vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu. Pojem "vyhrážanie" je nevyhnutné vykladať tak, že sa ním rozumie verbálny, písomný, neverbálny prejav, ktorý sa však reálne musí dostať do sféry poškodeného, t. j. poškodený musí byť objektívne schopný vnímať takýto prejav páchatel'a, ako aj subjektívne musí takýto prejav vyhodnotiť ako vyhrážanie. Samotná vyhrážka musí byť vážne mienená, pričom sa nevyžaduje, aby páchatel' reálne chcel naplniť to, čím sa poškodenému vyhráža. Páchatel' musí vyhrážku realizovať vážne v tom zmysle, že chce, aby táto vyvolala dôvodnú obavu u poškodeného. Pod pojmom "dôvodná obava" rozumieme taký subjektívny pocit poškodeného, ktorý na základe vonkajšieho prejavu vôle páchatel'a (vyhrážanie, ktoré je objektívne a subjektívne vnímané poškodeným) vzbudzuje reálnu obavu o jeho život, zdravie alebo iné vzťahy. Dôvodná obava poškodeného musí byť pre naplnenie uvedenej skutkovej podstaty reálne daná. Nepostačuje, ak poškodený vyhlási, že prejav páchatel'a u neho vzbudil dôvodnú obavu. Samotnú dôvodnú obavu je nevyhnutné posudzovať vzhľadom na charakter konania páchatel'a, ako aj na okolnosti prípadu. Poškodený by mal byť schopný reálne uviesť, akým spôsobom sa u neho táto dôvodná obava prejavila. Z pohľadu subjektívneho vnímania musí byť jednoznačne ustálené, že predmetný prejav vôle páchatel'a sa dostal do sféry poškodeného, ktorú je objektívne schopný vnímať, a sám poškodený subjektívne túto vyhrážku vníma ako vyhrážanie sa.

Subjekt prečinu nebezpečného vyhrážania je všeobecný, môže sa ho teda dopustiť ktorýkoľvek trestne zodpovedný páchatel'. Subjektívna stránka spočíva v úmyselnom zavinení páchatel'a. Páchatel' musí mať minimálne vedomosť o tom, že jeho konanie je protiprávne a musí byť minimálne uzrozumený s tým, že svojím konaním spôsobuje následok uvedený v predmetnej skutkovej podstate.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Keďže naplnenie formálnych znakov trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona môže byť v konkrétnom prípade dosť závažné alebo naopak, aj pomerne málo závažné, rozhodnutie, či ide o trestný čin - prečin alebo len o priestupok závisí od posúdenia konkrétnych okolností v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona. Pritom, pokiaľ ide o ojedinelý skutok páchatel'a a nie je sám o sebe naozaj podstatne závažný, mal by byť posúdený skôr ako priestupok. Základom trestno - právnej zodpovednosti pri spáchaní trestného činu je naplnenie

všetkých jeho znakov po formálnej stránke, ktorú tvorí protiprávnosť a jednotlivé typové znaky skutkovej podstaty trestného činu. Ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona zavádza do formálneho chápania trestného činu možnosť uplatnenia tzv. materiálneho korektívu. Materiálny korektív znamená, že prečin má len formálne znaky, teda znaky skutkovej podstaty trestného činu, avšak na korekciu prílišnej tvrdosti tohto formálneho prístupu môžu byť v konkrétnom prípade použité určité materiálne kritériá, ktoré, keď sú zvážené a zistí sa nízka závažnosť činu, spôsobujú, že konkrétny čin nie je prečinom. Materiálny korektív je daný súborom viacerých skutočností, ktoré je potrebné v každom jednotlivom prípade zvážiť ako jeden celok, aj keď v každom jednotlivom prípade môže byť pomer, s ktorým sa prihliada na tieto jednotlivé skutočnosti a na vzájomný vzťah medzi nimi, rôzny. Materiálny korektív je určený spôsobom vykonania činu, jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, mierou zavinenia a pohnútkou páchatelia. Stupeň závažnosti teda nemožno konkrétne vyjadriť a je len na zvážení príslušného orgánu činného v trestnom konaní a súdu, ako všetky tieto taxatívne vymedzené okolnosti vymedzujúce závažnosť prečinu bude posudzovať, a či teda na základe materiálneho korektívu uzná, že ide o prečin, alebo nie.

Na základe zistených skutočností, vyplývajúcich z trestného oznámenia, z výpovede poškodenej a z výpovede svedkyne, možno skonštatovať, že skutok, ktorého sa obvinený XXXXX dopustil, nie je natoľko závažný, aby bol obvinený postavený pred súd. Správanie obvineného síce nie je v súlade so spoločenskými normami správania sa a v konečnom dôsledku nie je v súlade ani s právnym poriadkom, no aj napriek tomu nie možné správanie obvineného kvalifikovať naďalej ako trestný čin, a to vzhľadom na spôsob spáchania skutku, jeho následky, ako aj okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný. V prvom rade je potrebné poukázať na skutočnosť, že išlo o ojedinelý verbálny útok obvineného vo vzťahu k poškodenej bez akékoľvek fyzického násillia. Samotný útok sa odohral v byte obvineného, do ktorého prišla sama iniciatívne poškodená a po verbálnom útoku obvineného poškodená z bytu odišla. Je možné predpokladať, že ak by obvinený mal reálne v úmysle svoje vyhrážky uskutočniť, nenechal by poškodenú z bytu odísť, prípadne by sa jej snažil zabrániť v odchode. Verbálnemu útoku obvineného predchádzala hádka medzi obvineným a poškodenou, ku ktorej by s najväčšou pravdepodobnosťou ani nebolo došlo, ak by poškodená do bytu obvineného neprišla a nechcela by do bytu doniesť psov. Išlo o emotívne vyhrotenú situáciu, v ktorej obvinený prehnane reagoval v dôsledku hádky s poškodenou, príp. aj v dôsledku jeho strachu zo psov. Všetky tieto okolnosti výrazne znižujú závažnosť konania obvineného, na základe čoho možno konštatovať, že materiálna stránka prečinu nebola naplnená. Navyše, je nevyhnutné poukázať aj na skutočnosť, že obvinený nebol v minulosti postihnutý za žiadny násilný priestupok a nebol ani odsúdený za žiadnu násilnú trestnú činnosť. Je, samozrejme, pochopiteľné, že verbálny útok obvineného vo vzťahu k poškodenej mohol byť pre poškodenú viac než nepríjemný a tiež je pochopiteľné, že poškodená mohla v danej chvíli subjektívne pociťovať z obvineného strach, avšak z okolností, za ktorých bol skutok obvineným spáchaný,

nevyplýva, že by zo strany obvineného došlo až k takému hrubému narušeniu práv, ktoré by dostatočne odôvodňovali postavenie obvineného pred súd. Pri posudzovaní skutočnosti, či skutok je alebo nie je trestným činom nemožno vychádzať len zo subjektívnych pocitov poškodenej, ale je potrebné vychádzať najmä z objektívnych zistení a tie v danom prípade neodôvodňujú podanie obžaloby na obvineného. Správanie obvineného, spočívajúce vo vyhrážaní sa poškodenej, a to vzhľadom na osobu obvineného, jeho pohnútku, mieru zavinenia, ako aj vzhľadom na všetky okolnosti spáchania skutku, vykazuje znaky priestupku.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku, prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Z vykonaného dokazovania vyplýva záver, že konanie obvineného by mohlo napĺňať znaky niektorého z priestupkov uvedených v zákone č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a preto som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Simona Stašková
prokurátorka